

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/48/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823010415
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2023:3823010415.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza na hlavnom pojednávaní dňa 28. novembra 2023 v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom v trestnej veci proti obžalovanému A. B.

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.X.XXXX v B., trvale bytom C. XXX, D. E.
je vinný, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí a rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 4P/48/2017-62 zo dňa 25.1.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.2.2018, mu bola stanovená vyživovacia povinnosť na syna F. B., nar. XX.X.XXXX vo výške 120 eur mesačne a na syna G. B., nar. X.XX.XXXX vo výške 100 eur mesačne, ktoré je povinný platiť najneskôr do 20-teho dňa v mesiaci vopred do rúk matky F. H. a odo dňa 14.4.2022 k rukám syna F. B., nar. XX.X.XXXX, ktorý v uvedený deň dosiahol plnoletosť, následne rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 18P/38/2022-66 zo dňa 30.9.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.10.2022 mu bola vyživovacia povinnosť zvýšená počnúc právoplatnosťou rozsudku u syna G. zo dmy 100 eur na sumu 150 eur, ktoré výživné bol zaviazaný platiť vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky detí, tak plneniu tejto povinnosti sa v B., v mieste svojho trvalého pobytu v C., okres E., ako i všade tam, kde sa zdržiaval, úmyselne vyhýbal v období od 22.6.2022 do 28.11.2023 tým, že počas celého uvedeného obdobia od 6.11.2021 podnikal na základe živnostenského oprávnenia, s miestom podnikania C. XXX, XXXXX C., IČO: XXXXXXXX, avšak z tejto činnosti nedosahuje dostatočný finančný príjem, napriek tomu z jeho strany nedošlo k ukončeniu ani pozastaveniu tohto podnikania a zároveň ani k evidencii na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, kde by mu v prípade evidencie mali možnosť poskytnúť zamestnanie alebo k inej snahe o získanie zamestnania s dostatočným finančným príjmom, z ktorého by si mohol riadne a včas plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť, čím za toto obdobie zostal dlhovať oprávnenej matke detí F. H. na bežnom výživnom celkovú sumu vo výške 2425 eur s výnimkou uhradenej sumy vo výške 75 eur a oprávnenému F. B. celkovú sumu vo výške 2160 eur, pričom bol odsúdený za prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/41/2022-149 zo dňa 19.5.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.6.2022,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona k trestu odňatia slobody 29 (dvadsaťdeväť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní, ktoré podľa § 252 ods. 2 Tr. poriadku vykonal v neprítomnosti obžalovaného, podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania na čl. 29, vypočul svedkyňu Dobiašovú, podľa § 269 Tr. poriadku oboznámil listinné dôkazy č.l. 54, 80-91, správy č.l. 98, 107, 119-120, 126, 136-137, register trestov č.l. 138-139, trestný rozkaz čl. 151, odpor č.l. 153.

Obžalovaný vo výpovedi v prípravnom konaní dňa 08.05.2023 odmietol vypovedať s tým, že dlžnú sumu uhradí do jedného mesiaca.

Svedkyňa H. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný od 22.06.2022 výživné vôbec neplatí. Vôbec s nimi nekomunikuje, nevie čo viac má k tomu dodať. Za uvedené obdobie zaplatil 75 euro. Nemá vedomosť, že by zaplatil na syna F. po 14.04.2022 nejaké výživné, so synom žije v spoločnej domácnosti, syn ešte študuje, keby dostal od otca nejaké výživné, vedela by o tom. Nemala problém v súvislosti s neplatením výživného zabezpečiť pre synov základné životné potreby, poberala náhradné výživné. Na otázku samosudcu uviedla, že s obžalovaným nie je v žiadnom kontakte, s deťmi sa nestretáva.

Na čl. 80 sa nachádza rozsudok OS Prievidza č. 4P 48/2017 zo dňa 25.01.2018, právoplatný dňa 19.02.2018, ktorým bol obžalovaný zaviazaný platiť na syna F. výživné 120 euro mesačne a na syna G. 100 euro mesačne, najneskôr do 20-teho dňa v mesiaci mesačne vopred, od právoplatnosti rozhodnutia.

Na čl. 82 sa nachádza rozsudok OS Prievidza č. 18P 38/2022 zo dňa 30.09.2022, právoplatný dňa 10.10.2022, ktorým bola zvýšená vyživovacia povinnosť na syna G. na 150 euro mesačne počnúc právoplatnosťou rozhodnutia, vždy do 20-teho dňa v mesiaci, mesačne vopred.

Na čl. 90 sa nachádza trestný rozkaz OS Prievidza č.1T 41/2022 zo dňa 19.05.2022, právoplatný dňa 30.06.2022, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 10 mesiacov, podmienečne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov, do 01.01.2024.

Na čl. 107 sa nachádza správa od úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava zo dňa 02.05.2023, podľa ktorej obžalovaný nie je a ani nebol od 01.01.2022 vedený v evidencii nezamestnaných. V prípade, že by bol vedený v evidencii boli by mu schopní poskytnúť akékoľvek zamestnanie, vzhľadom na veľký počet voľných pracovných miest.

Na čl. 120 sa nachádza výpis zo živnostenského registra obžalovaného zo dňa 08.11.2022, tento je podnikateľom s miestom podnikania C. XXX, XXX XX C.. Oprávnenie je aktívne, vzniklo dňa 06.11.2021.

Na čl. 151 sa nachádza trestný rozkaz OS Prievidza č. 2T 48/2023 zo dňa 12.07.2023, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 28 mesiacov nepodmienečne v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na čl. 153 sa nachádza odpor obžalovaného zo dňa 11.08.2023 proti trestnému rozkazu OS Prievidza č. 2T 48/2023 zo dňa 19.07.2023. V odpore obžalovaný, okrem iného, uviedol, že bol dlhodobo nezamestnaný, aj keď je samostatne zárobkovo činná osoba, nemal prácu, len brigády, s družkou ledva vyžili, celú sumu chce exmanželke uhradiť v najbližších dňoch.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zákona, pretože najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený. Vzhľadom na ustálenú súdnu prax posudzoval súd neplnenie vyživovacej povinnosti obžalovaným až do vyhlásenia rozsudku, teda za obdobie od 22.06.2022 do 28.11.2023. Za uvedené obdobie obžalovaný, s výnimkou sumy 75 euro, ktoré zaplatil matke detí svedkyňi H., čo táto na pojednávaní potvrdila, žiadne výživné nezaplatil. S prihliadnutím na zvýšené výživné na syna G., zostal tak obžalovaný dlhovať na výživnom, za obdobie od 22.06.2022 do 28.11.2023 matke detí svedkyňi H. sumu 2425 euro a synovi F., ktorý dovŕšil 18 rokov dňa 14.04.2022,

sumu 2160 euro. V konaní bolo preukázané, že obžalovaný napriek tomu, že počas celého žalovaného obdobia mal platné živnostenské oprávnenie a nedosahoval v podnikaní dostatočný finančný príjem, situáciu žiadnym spôsobom, napríklad zrušením živnostenského oprávnenia, neriešil. V prípade, že by to urobil mohol by získať prácu prostredníctvom ÚPSVR Trnava, ktorý potvrdil, že mali voľné pracovné miesta. Obžalovaný si musel byť vedomý, že si musí vyživovaciú povinnosť plniť, pretože už predtým bol odsúdený za rovnakú trestnú činnosť k podmienčnému trestu a výživné neplatil v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia. Aj napriek tejto skutočnosti a vedomosti o možných následkoch, žiadne výživné, s výnimkou 75 euro, nezaplatil. Dôkazy, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní a ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní tvoria ucelenú sústavu priamych a nepriamych dôkazov, ktoré jednotlivo, ale aj vo svojom súhrne obžalovaného usvedčujú zo spáchania trestnej činnosti. Preto súd uznal obžalovaného vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný, ako vypláva z odpisu registra trestov zo dňa 12.06.2023, bol doteraz 6 krát súdne trestaný, naposledy bol odsúdený vyššie konštatovaným trestným rozkazom OS Prievidza č. 1T 41/2022 zo dňa 19.05.2022, právoplatným dňa 30.06.2022. Podľa výpisu z evidencie priestupkov MV SR zo dňa 12.06.2023 v období od 25.07.2022 do 12.06.2023 bol postihnutý za dva priestupky podľa § 49 ods.1 písm. d) Zák. o priestupkoch. Podľa správy z miesta bydliska z obce Kátlovce žije v spoločnej domácnosti s družkou a dvoma maloletými deťmi.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Berúc do úvahy tieto skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska ukladania trestu, súd zistil u obžalovaného len jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, a to že už v minulosti bol odsúdený. Preto, v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. (ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu), prichádzalo do úvahy uložiť obžalovanému trest odňatia slobody v rozpätí od 28 mesiacov do 5 rokov, keďže základná trestná sadzba pri § 207 ods. 3 Tr. zákona je 1 rok až 5 rokov odňatia slobody. S prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia prichádzalo do úvahy uložiť obžalovanému len nepodmienečný trest, pretože podľa § 49 ods. 2 Tr. zák. pri spáchaní úmyselnej trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia je možné uložiť len nepodmienečný trest. Preto súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody 29 mesiacov nepodmienečne v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Takto uložený trest považuje súd za trest primeraný a potrebný z hľadiska všeobecnej prevencie pred páchaním obdobnej trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.